

STAATSBLED VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

399 WET van 5 juli 1972, houdende regelen ten aanzien van het beroeps- of bedrijfsmatig verlenen van consumptieve geldkredieten (Wet op het consumptief geldkrediet).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is ter vervanging van de Geldschieterswet een wettelijke regeling vast te stellen voor het beroeps- of bedrijfsmatig verlenen van geldkredieten die als regel worden gebruikt voor consumptieve doeleinden;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

a. kredietgever: natuurlijke of rechtspersoon die, onder welke naam of in welke vorm ook, al dan niet met het oogmerk om winst te behalen, beroeps- of bedrijfsmatig kredieten verleent, tienduizend gulden of minder bedragende, alsmede de houder van een vergunning;

b. verlenen van kredieten: het onmiddellijk of middellijk in handen of ter beschikking stellen van geldsommen of geldswaarden aan personen die zich verplichten geldsommen of geldswaarden terug te geven;

c. kredietstom: bedrag van de geldsom of geldswaarden dat in handen of ter beschikking van de kredietnemer wordt gesteld;

d. kredietnemer: hij die zich heeft verplicht aan een kredietgever geldsommen of geldswaarden terug te geven;

e. overeenkomst van kredietverlening: de overeenkomst waarbij een kredietgever aan een kredietnemer krediet verleent, tienduizend gulden of minder bedragende;

f. voorschotbank: inrichting voor de uitoefening van het beroep of bedrijf van kredietgever;

g. gemeentelijke voorschotbank: voorschotbank gehouden door één of meer gemeenten;

h. particuliere voorschotbank: voorschotbank, anders dan bedoeld onder *g*;

i. vergunning: vergunning als bedoeld in artikel 11;

j. neveninrichting: inrichting voor de uitoefening van het beroep of bedrijf van kredietgever in onderschikking aan een vergunninghouder;

k. Onze Minister: Onze Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk.

2. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde worden onder geldswaarden begrepen zegels, bonnen en geschriften of bewijzen van welke aard ook, die in één of meer verkoopplaatsen in de detailhandel ten aanzien van het kopen van roerende goederen en het betalen voor het verrichten van diensten met geld worden gelijkgesteld.

3. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder een in gulden uitgedrukt bedrag begrepen de tegenwaarde van dat bedrag in buitenlands geld volgens de officiële omrekeningskoers.

Artikel 2. Voor de toepassing van het in artikel 1, eerste lid, onder *a* bepaalde wordt als verleend krediet beschouwd de kredietstom, vermeerderd met de aanvangsbijdrage bedoeld in artikel 44, indien deze laatste is ingehouden.

Artikel 3. 1. Als kredietgevers in de zin van deze wet worden niet beschouwd:

a. notarissen;

b. kredietinstellingen, bedoeld in artikel 1 van de Wet toezicht kredietwezen, met uitzondering van algemene banken, welke uitsluitend of in hoofdzaak hun bedrijf maken van het verlenen van kredieten, tienduizend gulden of minder bedragende;

c. instellingen, voorkomende op de lijst bedoeld in artikel 3 van de Rompwet Instellingen van Weldadigheid;

d. openbare lichamen, indien zij ter uitvoering van een wettelijke taak, anders dan op grond van deze wet, krediet verlenen;

e. bouwkassen, aan welke een ontheffing als bedoeld in artikel 2, tweede lid, van de Wet Voorlopige Voorzieningen Bouwkassen (Stb. G 331) is verleend;

f. verzekeraars volgens de Wet op het levensverzekeringbedrijf (Stb. 1922, 716) en ondernemingen op welke de Wet op het schadeverzekeringsbedrijf (Stb. 1964, 409) van toepassing is;

g. rechtspersonen, die blijkens hun statuten als enig doel of nagenoeg uitsluitend ten doel hebben het uitlenen van geldsommen onder beding van hypothecaire waarborg van onroerende goederen;

h. natuurlijke personen of rechtspersonen, behorende tot een door Ons bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen groep.

2. Wij kunnen ten aanzien van een instelling, behorende tot één der onder *b*, *e*, *f*, *g* en *h* van het vorige lid genoemde categorieën één of meer bepalingen van de hoofdstukken III, afdelingen 2 en 3, IV en VI van deze wet van toepassing verklaren, indien die instelling ter zake van aan natuurlijke personen verleende kredieten, tienduizend gulden of minder bedragende, een bedrag aan kredietkosten ontvangt, in rekening brengt of vraagt, dat in zijn totaal hoger is dan het totale bedrag, dat krachtens afdeling 3 van hoofdstuk III van deze wet wordt toegestaan, dan wel misbruiken pleegt.

Gelijke bevoegdheid komt Ons toe, indien de instelling, die het aangaat, binnen een door Onze Minister en Onze Minister van Financiën te stellen termijn in gebreke blijft de door hen gevraagde inlichtingen omtrent de in dit lid bedoelde kredietkosten te verstrekken. Van besluiten ingevolge dit lid door Ons genomen wordt mededeling gedaan in de *Nederlandse Staatscourant*.

3. Een besluit als in het vorige lid bedoeld wordt niet genomen alvorens de instelling die het aangaat in de gelegenheid is gesteld de in dat lid bedoelde bijdragen of vergoedingen binnen een bepaalde termijn te herzien.

Artikel 4. 1. Onze Minister doet een lijst opstellen en bijhouden van alle wettig gehouden voorschotbanken met vermelding van de gemeente van vestiging, van de percelen of perceelsgedeelten waar zij worden gehouden alsmede van de benaming waaronder zij in het maatschappelijk verkeer optreden. Neveninrichtingen van voorschotbanken, waarvan Onze Minister een mededeling van vestiging heeft ontvangen en deze ontvangst heeft bevestigd, worden op de lijst afzonderlijk vermeld.

2. De lijst ligt op het departement van Onze Minister voor een ieder ter inzage. Zij wordt tenminste eenmaal per twee jaren in de *Nederlandse Staatscourant* bekendgemaakt.

Artikel 5. 1. Wij kunnen, de Centrale Commissie voor de Statistiek gehoord, bij algemene maatregel van bestuur regelen geven omtrent het verkrijgen van gegevens betreffende de voorschotbanken ten behoeve van de statistiek. Deze regelen kunnen mede van toepassing worden verklaard op de in artikel 3, eerste lid, genoemde categorieën.

2. Van de gegevens, bedoeld in het eerste lid, wordt geen ander gebruik gemaakt dan ten behoeve van de statistiek. De regelen bevatten de hiertoe nodige waarborgen.

Artikel 6. 1. Het is verboden als kredietgever een overeenkomst van kredietverlening te sluiten.

2. Het is verboden zich als kredietgever voor te doen.

3. Deze verboden gelden niet ten aanzien van de overeenkomsten van kredietverlening, afgesloten door de houder van:

- a. een gemeentelijke voorschotbank;
- b. een particuliere voorschotbank, waarvoor een vergunning is verleend;
- c. een neveninrichting van een particuliere voorschotbank, waarvan Onze Minister een mededeling van vestiging heeft ontvangen en deze ontvangst heeft bevestigd.

Evenmin geldt dit verbod ten aanzien van het afwikkelen van lopende zaken, nadat een vergunning is vervallen of geëindigd, op de voet van de artikelen 15, vijfde lid, of 24.

HOOFDSTUK II

Gemeentelijke voorschotbanken

Artikel 7. Een gemeentelijke voorschotbank wordt opgericht en opgeheven bij besluit van de gemeenteraad. Het besluit wordt onderworpen aan de goedkeuring van gedeputeerde staten.

Artikel 8. 1. De gemeenteraad stelt voor de bedrijfsvoering van de gemeentelijke voorschotbank een reglement vast, waarin tenminste regelen worden opgenomen betreffende de voorwaarden, waarop kredieten worden verleend en de kosten van het krediet.

2. In het reglement worden ten aanzien van de bank, die door het aangaan van een overeenkomst van kredietverlening deelneemt aan een afbetalingstransactie in de zin van de Wet op het afbetalingsstelsel 1961 met betrekking tot het bedrag van het krediet regelen gesteld van gelijke strekking als die van de krachtens artikel 33, eerste lid, eerste volzin van genoemde wet gestelde regelen.

3. In geval toepassing is gegeven aan artikel 38 van de Wet op het afbetalingsstelsel 1961 worden in het reglement met betrekking tot de aanmelding ter inschrijving van overeenkomsten van kredietverlening en een te dier zake te betalen bedrag, regelen gesteld van gelijke strekking als die van de krachtens dat artikel gestelde regelen.

4. Het reglement wordt onderworpen aan de goedkeuring van gedeputeerde staten.

Artikel 9. Het bepaalde in de artikelen 230-232 en 235, 236 en 237, tweede lid, van de Gemeentewet is mede van toepassing ten aanzien van de in het vorig artikel bedoelde beslissingen van gedeputeerde staten.

Artikel 10. Indien een gemeentelijke voorschotbank wordt opgericht door twee of meer gemeenten, wordt het bevoegde orgaan van het rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam, dat de bank houdt, bij de toekenning van zijn bevoegdheden van regeling en bestuur verplicht een reglement vast te stellen, dat tenminste de in artikel 8, eerste, tweede en derde lid, bedoelde regelen omvat.

HOOFDSTUK III

Particuliere voorschotbanken

Afdeling 1

Het houden der banken

§ 1. Algemeen

Artikel 11. Een vergunning tot het houden van een particuliere voorschotbank wordt verleend door Onze Minister. Deze kan aan de vergunning voorschriften verbinden.

Artikel 12. 1. Het verzoek om vergunning wordt schriftelijk ingediend. Het bevat tenminste de voor de persoonsaanduiding van de verzoeker nodige gegevens, vermelding van de gemeente waar de voorschotbank feitelijk is of zal worden gevestigd alsmede een duidelijke omschrijving van de benaming waaronder en van het perceel en de lokaliteiten waarin het beroep of bedrijf van kredietgever zal worden uitgeoefend. Indien het verzoek wordt ingediend door een rechtspersoon bevat dit de voor de persoonsaanduiding van iedere bestuurder van die rechtspersoon nodige gegevens en worden naast de overige in dit artikel genoemde gegevens tevens de statuten of het reglement van die rechtspersoon overgelegd.

2. Op het verzoek wordt binnen drie maanden nadat het is ingekomen, beschikt.

Artikel 13. De vergunning wordt geweigerd indien:

a. op grond van feiten of omstandigheden te duchten is dat de voorschotbank dan wel een neveninrichting daarvan niet in overeenstemming met de bepalingen van deze wet of van een op grond van deze wet gegeven voorschrift zal worden gehouden;

b. redelijkerwijs niet kan worden verwacht dat de verzoeker in staat zal zijn elk krediet in zijn geheel te verstrekken binnen drie maanden na het tot stand komen van een overeenkomst waarbij door hem op enigerlei wijze aan een wederpartij het ter beschikking ontvangen van een geldsom of geldswaarden in uitzicht is gesteld;

c. op grond van persoonlijke eigenschappen of gedragingen van de verzoeker of van een bestuurder van de betrokken rechtspersoon gevreesd moet worden, dat bij het verlenen van kredieten in strijd met het bij of krachtens deze wet bepaalde zal worden gehandeld of misbruiken zullen worden gepleegd;

d. geen vijf jaren zijn verstreken na het tijdstip waarop een beschikking tot intrekking van een aan verzoeker verleende vergunning op grond van het bepaalde in artikel 20 onder 3e-6e onherroepelijk is geworden.

Artikel 14. 1. Indien vergunning wordt verleend, worden in de beschikking vermeld:

a. de naam en verdere aanduiding van de natuurlijke- of rechtspersoon aan wie de vergunning is verleend (vergunninghouder);

b. de gemeente waar de voorschotbank zal worden gevestigd;

c. de aanduiding van het perceel of perceelsgedeelte waar de voorschotbank zal worden gehouden;

d. de voorschriften, waaronder de vergunning wordt verleend.

2. Een afschrift van de beschikking wordt gezonden aan de vergunninghouder en aan burgemeester en wethouders van de gemeente waar de voorschotbank zal worden gevestigd.

Artikel 15. 1. De vergunning geeft bevoegdheid tot het houden van een voorschotbank in het perceel en onder de benaming welke in de vergunningsbeschikking zijn vermeld.

2. Wanneer de voorschotbank naar een ander perceel of perceelsgedeelte wordt verplaatst dan wel een andere benaming krijgt dan vermeld in de vergunningsbeschikking kan Onze Minister verklaren dat de vergunning blijft gelden voor het houden van de voorschotbank in het nieuwe perceel of onder de nieuwe benaming.

3. De vergunning vervalt:

a. door overlijden van de vergunninghouder, behoudens het bepaalde in het vierde lid;

b. door onherroepelijk geworden rechterlijke beschikking houdende onder curatelestelling van de vergunninghouder;

c. op het tijdstip waarop voor de boedel van de vergunninghouder de staat van insolventie intreedt;

d. door ontbinding van de rechtspersoon, aan wie zij is verleend.

4. Ingeval van overlijden van de vergunninghouder dan wel in geval te zijnen aanzien een rechterlijke beschikking tot onder curatelestelling onherroepelijk is geworden wordt de vergunning geacht voor hem die de beroeps- of bedrijfsuitoefening van de overledene of de onder-curatele gestelde voortzet, te blijven gelden gedurende zes maanden na het overlijden onderscheidenlijk het onherroepelijk worden van evenbedoelde rechterlijke beschikking of, indien hij binnen deze termijn een verzoek om vergunning heeft ingediend, tot op het verzoek is beschikt en deze beschikking onherroepelijk is geworden.

5. Van het tijdstip af waarop de vergunning is vervallen of, in geval het bepaalde in het vierde lid toepassing vindt, van het tijdstip af waarop de verlengde geldigheidsduur van de vergunning eindigt, mag de uitoefening van het beroep of het bedrijf slechts worden voortgezet voor zover dit nodig is voor de afwikkeling van de lopende zaken.

Artikel 16. 1. Een beschikking houdende weigering van de vergunning onderscheidenlijk weigering van de verklaring, bedoeld in artikel 15, tweede lid wordt met redenen omkleed. De beschikking wordt niet genomen dan nadat de verzoeker is gehoord althans behoorlijk is opgeroepen en hij in de gelegenheid is gesteld van de stukken kennis te nemen.

2. Tegen de weigering van onderscheidenlijk het verbinden van voorschriften aan de vergunning kan elke belanghebbende binnen dertig dagen na de verzending van het voor hem bestemde afschrift van de beschikking bij Ons in beroep komen.

Artikel 17. 1. Iedere kredietgever is verplicht te zorgen voor een behoorlijke administratie van zijn beroep of bedrijf en deze zodanig in te richten dat aan de hand hiervan steeds een duidelijk inzicht kan worden verkregen omtrent de wijze waarop de in of op grond van deze wet gegeven voorschriften door hem worden nageleefd.

2. Iedere kredietgever verstrekt op verzoek van Onze Minister een opgave in tweevoud bevattende de aantallen en de totaalbedragen der in het afgelopen kalenderjaar verleende kredieten met de looptijden, gerangschikt volgens de onderscheiden vormen van kredietverlening.

Artikel 18. 1. Onze Minister doet als regel éénmaal per kalenderjaar en voorts zo vaak hij dit nodig oordeelt door één of meer bij schriftelijke lastgeving aan te wijzen personen een onderzoek instellen naar het beheer en de bedrijfsuitoefening van de voorschotbanken. Het onderzoek kan mede neveninrichtingen betreffen.

2. De houder van een voorschotbank verschaft aan de personen die overeenkomstig het voorgaande lid zijn aangewezen tot het instellen van een onderzoek de inlichtingen en verleent aan hen inzage van de bescheiden, welke deze naar hun redelijk oordeel voor de vervulling van hun taak nodig hebben.

Artikel 19. 1. Onze Minister kan een schriftelijke aanwijzing geven aan de houder van een vergunning:

a. die handelt in strijd met de bij of krachtens deze wet gegeven voorschriften;

b. wiens gedragingen indruisen tegen hetgeen van een goed kredietgever in het maatschappelijk verkeer mag worden verwacht.

2. De aanwijzing vermeldt de redenen welke tot het geven daarvan hebben geleid.

3. Onze Minister kan bij het geven van de aanwijzing verklaren dat de aanwijzing niet geldt voor de toepassing van artikel 20, onder 4e.

4. Binnen een maand na de verzending kan hij tot wie de aanwijzing is gericht, daartegen bij Ons in beroep komen. Wij kunnen, de aanwijzing in beroep handhavend in Onze beslissing een verklaring als bedoeld in het vorige lid opnemen.

Artikel 20. Een vergunning kan door Onze Minister worden ingetrokken:

1e. op schriftelijk verzoek van de vergunninghouder;

2e. indien blijkt dat het beroep of bedrijf van kredietgever door de vergunninghouder niet of niet meer wordt uitgeoefend;

3e. indien omstandigheden zich voordoen of feiten bekend worden op grond waarvan, zo zij vóór het tijdstip waarop de vergunning werd verleend zich hadden voorgedaan of bekend waren geweest, de vergunning zou zijn geweigerd;

4e. indien blijkens onherroepelijke beslissingen binnen drie jaren meer dan eens termen aanwezig waren om artikel 19, eerste lid, ten aanzien van de vergunninghouder toe te passen;

5e. indien blijkt dat in meer dan één geval door de vergunninghouder een krediet, in afwijking van het verzoek van de aanvrager, niet in zijn geheel is verstrekt binnen drie maanden na het tot stand komen van een overeenkomst waarbij door de vergunninghouder op enigerlei wijze aan een wederpartij het ter beschikking ontvangen van een geldsom of geldswaarden in uitzicht is gesteld;

6e. indien blijkt van gedragingen van de vergunninghouder of van handelingen in zijn bedrijf welke in zodanige mate indruisen tegen hetgeen van een goed kredietgever in het maatschappelijk verkeer redelijkerwijs mag worden verwacht, dat het houden van een voorschotbank hem niet langer kan worden toegestaan;

7e. indien de vergunninghouder niet of niet langer voldoet aan de in de vergunning gestelde voorschriften.

Artikel 21. 1. Een beschikking houdende intrekking ener vergunning is met redenen omkleed. De beschikking wordt niet genomen dan nadat de vergunninghouder is gehoord althans behoorlijk is opgeroepen en hij in de gelegenheid is gesteld van de stukken kennis te nemen.

2. Tegen de intrekking kan elke belanghebbende binnen dertig dagen na de verzending van het voor de vergunninghouder bestemde afschrift van de beschikking bij Ons in beroep komen. Het beroep heeft schorsende kracht.

Artikel 22. Van het geven van een aanwijzing, van de intrekking ener vergunning alsmede van Onze beslissing in beroep ter zake wordt door Onze Minister mededeling gedaan aan burgemeester en wethouders van de gemeente waar de voorschotbank is gevestigd.

Artikel 23. Onze Minister kan een beschikking tot intrekking van een vergunning, zodra deze niet meer door een beslissing in beroep kan worden getroffen en nadien zo vaak hij dit wenselijk acht, ter openbare kennis brengen.

Artikel 24. Van het tijdstip af waarop een beschikking tot intrekking van een vergunning niet meer door een beslissing in beroep kan worden getroffen, alsmede van het tijdstip af waarop een vergunning is vervallen mag het beroep of

bedrijf van kredietgever slechts worden uitgeoefend voor zover dit nodig is voor de afwikkeling van de lopende zaken.

Artikel 25. 1. Indien de kredietgever op het in artikel 24 bedoelde tijdstip partij is bij één of meer overeenkomsten waarbij hij aan een wederpartij (gegadigde) op enigerlei wijze het ter beschikking ontvangen van een geldsom of geldswaarden ten bedrage van tienduizend gulden of minder in uitzicht heeft gesteld op een onzeker tijdstip dat afhankelijk is van de vervulling door de gegadigde van de voorwaarde dat vooraf een of meer geldsommen (spaarbedragen) bij hem of te zijnen behoeve worden gestort, zijn van bedoeld tijdstip af de volgende leden van toepassing.

2. De gegadigde is ontheven van zijn verplichting tot het storten van spaarbedragen.

3. Het is de kredietgever verboden een in uitzicht gestelde geldsom of in uitzicht gestelde geldswaarden dan wel enige andere geldsom of geldswaarden ter beschikking te stellen.

4. De kredietgever is gehouden al hetgeen hij aan spaarbedragen heeft ontvangen, aan ieder der gegadigden terug te geven voor zover die teruggaaf nog niet ten volle is geschied. De teruggaaf wordt zo spoedig mogelijk verricht. De gelden welke de kredietgever in de vorm van spaarbedragen of als aflossing op door hem verstrekte kredieten ontvangt, worden uitsluitend voor het doen van teruggaaf aangewend.

5. De teruggaaf geschiedt aan ieder der gegadigden gelijktijdig of nagenoeg gelijktijdig. Indien uiterlijk na verloop van zes maanden na het in het eerste lid bedoelde tijdstip volledige teruggaaf van alle spaarbedragen niet kan geschieden, vindt uiterlijk aan het einde van dat tijdvak van zes maanden, en vervolgens telkenmale na verloop van ten hoogste een jaar na de laatstelijk verrichte teruggaaf, gedeeltelijke teruggaaf plaats naar evenredigheid van het bedrag dat door ieder der gegadigden aan spaarbedragen is gestort. De aan de afwikkeling redelijkerwijs verbonden kosten mogen in mindering worden gebracht.

6. De kredietgever is verplicht binnen drie maanden na het in het eerste lid bedoelde tijdstip en vervolgens telkenmale na verloop van drie maanden bij Onze Minister een schriftelijk, ondertekend verslag in te dienen. Het verslag dient een juiste en overzichtelijke opgave te bevatten van hetgeen door de kredietgever ter nakoming van het bepaalde in de voorgaande twee leden is verricht. Bij het verslag wordt overgelegd een balans of soortgelijke opgave waarin de bezittingen van de kredietgever, het geheel van zijn vorderingen alsmede het geheel van zijn verplichtingen duidelijk tot uitdrukking komen, een en ander naar de stand bij de aanvang en aan het einde van het tijdvak waarop het verslag betrekking heeft. De kredietgever is voorts verplicht te allen tijde de inlichtingen te verstrekken welke Onze Minister van hem mocht verlangen en aan de door hem aangewezen ambtenaren desverlangd inzage van boeken en bescheiden te geven.

§ 2. Neveninrichtingen

Artikel 26. De vergunninghouder is verplicht van de vestiging van een neveninrichting van een voorschotbank mededeling te doen aan Onze Minister. Deze zendt aan de vergunninghouder een bericht van ontvangst.

§ 3. Kredietcolportage

Artikel 26a. 1. Het is verboden als kredietcolporteur werkzaam te zijn of een ander als zodanig werkzaam te doen zijn.

2. Onder kredietcolporteur wordt verstaan degene, die in de uitoefening van een beroep of bedrijf anders dan als afbetalingscolporteur, door persoonlijk bezoek dan wel door of in samenhang met de aanprijzing van een overeenkomst van kredietverlening of van een roerende zaak of een dienst in een groep van ter plaatse van de aanprijzing aanwezige personen, tracht een ander te bewegen tot het als kredietnemer deelnemen aan een overeenkomst van kredietverlening.

Afdeling 2

De overeenkomst van kredietverlening

Artikel 27. 1. Een overeenkomst van kredietverlening wordt op straffe van nietigheid aangegaan bij authentieke of onderhandse akte, welke voldoet aan het bepaalde in het tweede lid en door of namens partijen wordt ondertekend.

2. De akte moet gesteld zijn in de Nederlandse taal en tenminste vermelden:

a. het bedrag van de krediet som in Nederlandse valuta in cijfers en in letterschrift;

b. de kredietkosten;

c. de data waarop de kredietnemer betalen moet en de bedragen, die hij alsdan verschuldigd is (betalingsregeling);

d. de plaats en datum van ondertekening.

Artikel 28. 1. Indien ingevolge de overeenkomst van kredietverlening het in de akte vermelde krediet geheel of gedeeltelijk middellijk ter beschikking van de kredietnemer wordt gesteld in diër voege dat aan de kredietnemer of een door hem aan te wijzen bijzonder gemachtigde de bevoegdheid wordt gegeven, gedurende een zeker tijdvak geldsommen of geldswaarden bij de kredietgever of bij een derde op te nemen, moet de akte, behalve hetgeen in artikel 27, tweede lid, is voorgescreven, ook de vorenbedoelde bevoegdheid vermelden met een duidelijke omschrijving van de verplichtingen welke voor de kredietnemer ontstaan indien van deze bevoegdheid gebruik wordt gemaakt. Ten aanzien van deze verplichtingen is het bepaalde in artikel 27, tweede lid, onder b en c van overeenkomstige toepassing.

2. Indien de kredietverlening geschiedt ter zake van het deelnemen aan een afbetalingstransactie in de zin van de Wet op het afbetalingsstelsel 1961, moeten in de akte worden vermeld de gegevens die zijn omschreven in de algemene maatregel van bestuur ingevolge artikel 51.

Artikel 29. 1. Als gemachtigde van de kredietnemer voor de ondertekening van de akte mogen niet worden aangewezen afbetalingscolporteurs en personen werkzaam bij een voorschotbank, bij een betaalzegelonderneming, in het verzekeringsbedrijf of in het bedrijf van een afbetalingsleverancier of van een afbetalingsfinancier. Dit verbod geldt niet voor de echtgenoot van de kredietnemer. Een niet toegelaten volmacht alsmede de met gebruikmaking daarvan gesloten overeenkomst van kredietverlening zijn van rechtswege nietig.

2. Een volmacht als bedoeld in het eerste lid dient schriftelijk te worden gegeven en kan te allen tijde worden herroepen. Elk beding, waardoor aan de kredietnemer in geval van herroeping van de volmacht een verplichting wordt opgelegd, is van rechtswege nietig.

Artikel 30. 1. Uiterlijk binnen tien dagen na overhandiging of toezending door de kredietnemer of diens gemachtigde van de behoorlijk ondertekende akte bevattende de overeenkomst van kredietverlening moet de kredietgever de kredietnemer of hem, die deze daartoe machtigt, in het bezit stellen van het volle bedrag van de in de akte vermelde krediet som.

2. Binnen hetzelfde tijdvak moet de kredietgever aan de kredietnemer of diens gemachtigde tevens doen toekomen een door de kredietgever gewaarmerkt afschrift of duplicaat van de akte.

3. Het in het eerste lid bepaalde is niet van toepassing indien en voor zover het krediet op de in artikel 28, eerste lid, bedoelde wijze middellijk ter beschikking wordt gesteld.

Artikel 31. 1. Van rechtswege nietig zijn:

a. alle overeenkomsten van kredietverlening, die in strijd met artikel 6 worden gesloten;

b. bedingen omtrent kosten, vergoedingen of beloningen, voor zover zij in strijd zijn met het bepaalde in artikel 40;

c. alle bedingen, waarbij de kredietnemer zich verplicht tot het aangaan van een andere overeenkomst;

d. alle bedingen, krachtens welke de kredietnemer enig recht op arbeidsloon, salaris of pensioen of verdere inkomsten uit arbeid ter zake van een overeenkomst van kredietverlening op enigerlei wijze overdraagt, vervreemdt of bezwaart;

e. alle bedingen, waarbij de kredietnemer ter zake van overeenkomsten van kredietverlening zekerheden stelt, met uitzondering van zekerheden met betrekking tot bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen zaken;

f. bedingen, krachtens welke de kredietnemer ter zake van een overeenkomst van kredietverlening woonplaats kiest.

2. Eveneens van rechtswege nietig is elk beding, waarbij de onmiddellijke opeisbaarheid van het verschuldigde wordt bedongen, anders dan indien:

1e. de kredietnemer die achterstallig is in de betaling van twee of meer vervallen termijnbedragen, na in gebreke te zijn gesteld, nalatig blijft in de volledige nakoming van zijn verplichtingen;

2e. de kredietnemer overlijdt;

3e. redelijkerwijs kan worden aangenomen, dat de kredietnemer binnen vier maanden Nederland metterwoon zal verlaten.

Artikel 32. 1. Een aan de kredietgever of te zijn behoeve aan een derde verleende volmacht om gelden of in geld waardeerbare zaken, de kredietnemer toekomende, in ontvangst te nemen of te vorderen is steeds herroepelijk.

2. Eveneens is steeds herroepelijk een door de kredietnemer aan derden verleende volmacht om aan de kredietgever betalingen te doen ter zake van de overeenkomst van kredietverlening.

3. Elk beding, waardoor aan de kredietnemer in geval van herroeping van de volmacht een verplichting wordt opgelegd is van rechtswege nietig.

Artikel 33. Overeenkomsten tot wijziging van een overeenkomst van kredietverlening, waarbij de verplichtingen van de kredietnemer worden verzwaaard, zijn nietig.

Een met inachtneming van artikel 45 in samenhang met artikel 48, onder c, vastgestelde verdragingsvergoeding wordt niet als een verzwaring van deze verplichtingen beschouwd.

Artikel 34. 1. De verplichtingen van de kredietnemer ingevolge de overeenkomst van kredietverlening kunnen niet rechtsgeldig in enige andere vorm worden overgebracht.

2. De uitgifte van wissels, orderbriefjes of cheques ter zake van verbintenissen voortvloeiende uit een overeenkomst van kredietverlening is verboden.

Artikel 35. Slechts de kredietnemer kan de nietigheid van overeenkomsten of bedingen, gemaakt in strijd met het bepaalde in de artikelen 33 en 34, eerste lid, inroepen.

Artikel 36. De kredietgever is verplicht van elk bedrag dat hij ter zake van een overeenkomst van kredietverlening heeft ontvangen, onverwijld een kwijtingsbewijs aan degene, die de betaling heeft verricht, ter hand te stellen of te doen toekomen. Deze verplichting bestaat niet indien de betaling is geschied per postwissel, per bank of per bankgiro dan wel door tussenkomst van de postcheque- en girodienst of van een gemeentelijk girokantoor of op andere, door Onze Minister bepaalde wijze.

Artikel 37. In geval van algehele of gedeeltelijke nietigheid bedoeld in artikel 27, eerste lid, 29, eerste lid, alsmede in het eerste lid onder a en b van artikel 31, van een overeenkomst van kredietverlening kan de kredietnemer, indien hetgeen hij in verband met de nietige overeenkomst aan de kredietgever

mocht hebben betaald meer bedraagt dan hij in verband daarmee van de kredietgever in geld of geldswaarden heeft ontvangen, het meerdere terstond van de kredietgever terugvorderen. Bedraagt het minder, dan kan de kredietgever het verschil van de kredietnemer terugvorderen, met dien verstande, dat de rechter kan bepalen in welke termijnen de kredietnemer aan zijn verplichtingen tot terugbetaling zal hebben te voldoen.

Artikel 38. De bepalingen van deze wet omtrent nietigheid met uitzondering van het gestelde in artikel 31, eerste lid, onder a, zijn mede van toepassing op overeenkomsten van kredietverlening die buitenslands worden gesloten door een buiten Nederland gevestigde kredietgever met een binnen Nederland wonende kredietnemer, die het krediet binnen Nederland heeft aangevraagd.

Artikel 39. De kredietgever verstrekt op verlangen van zijn wederpartij of gewezen wederpartij bij het tenietgaan van de verbintenis voortvloeiende uit de overeenkomst van kredietverlening of binnen korte tijd daarna een gespecificeerde afrekening.

Afdeling 3

Kredietkosten

§ 1. Algemeen

Artikel 40. Ter zake van een overeenkomst van kredietverlening mogen geen andere of hogere kosten dan die welke op grond van de bepalingen van deze afdeling zijn toegestaan, noch enige andere vergoeding of beloning worden ontvangen, in rekening gebracht of gevraagd onder welke naam of in welke vorm ook.

Artikel 41. Door de kredietgever mogen alleen worden ontvangen, in rekening gebracht of gevraagd de volgende kredietkosten:

a. een bijdrage als bedoeld in artikel 44 (aanvangsbijdrage);

b. een vergoeding voor het verleende krediet als bedoeld in paragraaf 3 van deze afdeling (kredietvergoeding);

c. een bijkomende vergoeding ingeval de kredietnemer achterstallig is in zijn verplichting tot betaling (verdragingsvergoeding).

Artikel 42. 1. Het is verboden bij het verlenen van bemiddeling tot het afsluiten van een overeenkomst van kredietverlening een beloning of vergoeding in welke vorm ook te bedingen of aan te nemen van, dan wel in rekening te brengen aan een ander dan de kredietgever.

2. Onder het verlenen van bemiddeling tot het afsluiten van een overeenkomst van kredietverlening wordt verstaan alle verrichtingen en bemoeiingen van een derde (kredietbemiddelaar), gericht op, of bevorderlijk voor het tot stand komen van een dergelijke overeenkomst.

3. Indien een kredietgever gebruik maakt van de diensten van een kredietbemiddelaar bedoeld in het tweede lid, mag geen aanvangsbijdrage bedoeld in artikel 44 gevraagd en ontvangen worden.

Artikel 43. 1. Iedere kredietgever is gehouden kosteloos een prospectus verkrijgbaar te stellen, waarbij hij met betrekking tot bekendmaking van de voorwaarden waaronder hij bereid is overeenkomsten van kredietverlening te sluiten de door Onze Minister te stellen regelen in acht neemt.

2. Gelijke regelen kunnen door Onze Minister worden gesteld betreffende andere wijzen van aanbidding van kredieten.

3. Alvorens een beschikking krachtens één der beide vorige leden vast te stellen of zodanige beschikking te wijzigen of in te trekken, hoort Onze Minister de in artikel 54 bedoelde Commissie.

4. Een krachtens het eerste of tweede lid vastgestelde beschikking zomede een beschikking tot wijziging of intrekking daarvan, wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

§ 2. Aanvangsbijdrage

Artikel 44. De kredietgever mag van de aanvrager van een krediet, tienduizend gulden of minder bedragende, een aanvangsbijdrage vragen en ontvangen welke ten hoogste één procent van het gevraagde krediet belooft en een door Onze Minister vast te stellen bedrag niet te boven gaat.

§ 3. Kredietvergoeding

Artikel 45. Geen hogere kredietvergoedingen mogen worden bedongen dan die, opgenomen in door Onze Minister vast te stellen tabellen.

Artikel 46. 1. De in het vorige artikel bedoelde tabellen vermelden de ten hoogste toegelaten kredietvergoeding, uitgedrukt in een geldsom, in een percentage of in enige andere vorm. Deze kredietvergoeding kan verschillend worden gesteld onder andere naar gelang van het bedrag van de uitgeleende geldsom, de duur van de lening mede in verband met de termijnen van aflossing en naar gelang de kredietvergoeding bij vooruitbetaling of op andere wijze wordt voldaan.

2. De ten hoogste toegelaten kredietvergoedingen worden zodanig bepaald, dat zij naar het oordeel van Onze Minister het behalen van een redelijke winst bij degelijk beheer mogelijk maken.

Artikel 47. De kredietnemer is tot vervroegde betaling steeds bevoegd.

Artikel 48. In de door Onze Minister ter uitvoering van artikel 45 te nemen beschikking kunnen mede gesteld worden regelen betreffende:

a. de ten hoogste toegelaten kredietvergoeding ingeval een overeenkomst van kredietverlening is gesloten op een tijdstip, dat de kredietnemer jegens de kredietgever nog betalingsverplichtingen heeft ter zake van een vorige overeenkomst van kredietverlening;

b. het verminderen van kredietvergoeding in geval van vervroegde betaling door de kredietnemer;

c. de ten hoogste in rekening te brengen vertragsvergoeding.

HOOFDSTUK IV

Bijzondere bepalingen

Afdeling 1

Vrijstelling

Artikel 49. 1. Wij behouden Ons voor ten aanzien van een kredietgever te verklaren, dat de bij of krachtens deze wet – met uitzondering van dit artikel en van de artikelen 5, 17, tweede lid, 28, tweede lid, 51, 52, 57 en 59 – gegeven voorschriften op hem niet van toepassing zijn.

2. De verklaring wordt ingetrokken indien de gronden waarop zij steunt niet meer aanwezig zijn. Door of namens Onze Minister wordt ter zake toezicht uitgeoefend.

3. Van Onze verklaring alsmede van haar intrekking wordt mededeling gedaan in de *Nederlandse Staatscourant*.

Artikel 50. Wij behouden Ons voor in bijzondere gevallen ten aanzien van een kredietgever te verklaren dat een of meer hoofdstukken van deze wet of gedeelten daarvan op hem niet van toepassing zijn. Deze verklaring kan niet dit artikel noch de artikelen 5, 17, tweede lid, 28, tweede lid, 49, 51, 52, 57 en 59 betreffen. Het bepaalde in het tweede en het derde lid van artikel 49 is van toepassing.

Afdeling 2

Kredietbepaling

Artikel 51. Bij algemene maatregel van bestuur worden ten aanzien van kredietgevers die door het aangaan van een overeenkomst van kredietverlening deelnemen aan een afbetalings-

transactie in de zin van de Wet op het afbetalingsstelsel 1961, met betrekking tot het bedrag van het krediet regelen gesteld van gelijke strekking als die van de krachtens artikel 33, eerste lid, eerste volzin, van genoemde wet gestelde regelen.

Afdeling 3

Kredietregistratie

Artikel 52. Ingeval toepassing is gegeven aan artikel 38 van de Wet op het afbetalingsstelsel 1961, worden bij algemene maatregel van bestuur met betrekking tot de aanmelding ter inschrijving van overeenkomsten van kredietverlening en een te dier zake te betalen bedrag regelen gesteld van gelijke strekking als die van de krachtens dat artikel gestelde regelen. Deze regelen kunnen zich mede uitstrekken tot bij die maatregel nader aan te wijzen kredietverleningen door de in artikel 3, eerste lid, genoemde personen en instellingen.

Afdeling 4

Delegatie

Artikel 53. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur de bedragen, genoemd in de artikelen 1, eerste lid, onder a en e, 3, eerste lid, onder b en tweede lid, 25, eerste lid en 44 wijzigen. De voordracht tot wijziging wordt gedaan door Onze Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk in overeenstemming met Onze Ministers van Justitie, van Financiën en van Economische Zaken.

HOOFDSTUK V

De Commissie Wet op het consumptief geldkrediet

Artikel 54. 1. Er is een Commissie Wet op het consumptief geldkrediet.

2. De Commissie dient Onze Minister desgevraagd of uit eigen beweging van advies en voorlichting omtrent aangelegenheden, het consumptief geldkrediet betreffende.

3. De Commissie wordt gehoord over de ontwerpen van algemene maatregelen van bestuur en van andere door Ons ingevolge deze wet te nemen besluiten, niet zijnde beslissingen in beroep en over de door Onze Minister vast te stellen tabellen, bedoeld in artikel 45.

4. De Commissie bestaat uit zeven leden. Drie daarvan moeten houder zijn van een vergunning of bestuurder van een rechtspersoon aan wie een vergunning is verleend. Twee andere leden dienen door de representatieve consumentenorganisaties te worden voorgedragen.

5. De voorzitter van de Commissie wordt door Ons, de overige leden worden door Onze Minister benoemd en ontslagen.

6. Onze Minister kan, al dan niet tijdelijk, adviserende leden benoemen.

7. De voorzitter, de overige leden, de adviserende leden en zij die krachtens het negende lid een vergadering hebben bijgewoond ontvangen vergoeding van reis- en verblijfkosten.

8. Onze Minister benoemt een secretaris en zo nodig een of meer adjunct-secretarissen. Hij kan de secretaris en de adjunct-secretarissen een vergoeding toekennen.

9. Onze Minister kan zich al dan niet op verzoek van de Commissie in een vergadering door een of meer door hem aan te wijzen ambtenaren doen vertegenwoordigen. De Commissie kan andere niet-leden in de gelegenheid stellen tot het bijwonen van een vergadering.

10. De Commissie is bevoegd de inlichtingen in te winnen welke zij voor de uitoefening van haar taak behoeft.

11. De Commissie brengt Ons tenminste eenmaal per twee jaren verslag uit betreffende haar werkzaamheden. Onze Minister brengt het verslag ter kennis van de Staten-Generaal.

12. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur nadere regelen geven omtrent de samenstelling, de werkwijze en de bevoegdheid van de Commissie.

HOOFDSTUK VI

Strafbepaling

Artikel 55. 1. Handelen in strijd met artikel 6, eerste lid, en artikel 26a, is een misdrijf.

2. Handelen in strijd met de bij of krachtens de artikelen 5, eerste lid, 6, tweede lid, 18, tweede lid, 25, vijfde en zesde lid, 26, 34, 42, eerste lid en derde lid, 44 en 52 gegeven regelen is een overtreding.

HOOFDSTUK VII

Overgangsbepalingen

Artikel 56. 1. De op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet geldende reglementen als bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de Geldschietwet (*Stb.* 1932, 19) worden, voor zover zij niet met deze wet strijden, aangemerkt als reglementen bedoeld in artikel 8.

2. De op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet geldende reglementen als bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de Geldschietwet worden, voor zover zij aan de vereisten van deze wet niet voldoen, geacht reglementen te zijn bedoeld in artikel 8 totdat zij door de gemeenteraad door nieuwe reglementen, die door gedeputeerde staten zijn goedgekeurd, zijn vervangen.

Artikel 57. 1. De houder van een toegelaten particuliere geldschietbank, welke niet is een neveninrichting van een andere particuliere geldschietbank, wordt van het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet af gelijkgesteld met de houder van een vergunning.

2. Een op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet toegelaten particuliere geldschietbank welke blijkens haar inrichting en bedrijfsvoering een neveninrichting is van een andere toegelaten particuliere geldschietbank wordt van dat tijdstip af gelijkgesteld met een neveninrichting van een voorschotbank, waarvan Onze Minister een mededeling van vestiging, bedoeld in artikel 26 heeft ontvangen en bevestigd.

Artikel 58. De bepalingen van de Geldschietwet blijven van toepassing op overeenkomsten van gelduitlening waarvan de in artikel 25 dier wet bedoelde akte vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet door partijen is ondertekend.

Artikel 59. Een door Ons op grond van artikel 44 der Geldschietwet afgegeven verklaring blijft, indien degene te wiens aanzien deze verklaring geldt binnen een jaar na de inwerkingtreding van deze wet een verklaring als bedoeld in artikel 49 heeft aangevraagd, gelden als een op grond van artikel 49 afgegeven verklaring totdat op laatstgenoemde aanvraag zal zijn beschikt.

Artikel 60. De voorzitter en de leden van de op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet bestaande Commissie van Advies en Bijstand bedoeld in paragraaf 5 van de Geldschietwet, maken vanaf het tijdstip, waarop deze wet in werking treedt, in dezelfde hoedanigheid deel uit van de in artikel 54 dezer wet bedoelde Commissie Wet op het consumptief geldkrediet.

Artikel 61. 1. De Geldschietwet en de voorschriften tot haar uitvoering worden, met inachtneming van het volgende, ingetrokken.

2. De tabellen, bedoeld in artikel 31 der Geldschietwet, welke gelden op het tijdstip, waarop artikel 45 in werking treedt, worden geacht te zijn tabellen, bedoeld in artikel 45.

3. Voor de toepassing van het bepaalde in het tweede lid wordt waar in de bedoelde tabellen het woord „interest” wordt gebezigd, telkenmale gelezen: kredietvergoeding.

4. Onze Minister kan de inhoud van de in het tweede lid bedoelde tabellen opnieuw bekend maken.

HOOFDSTUK VIII

Slotbepalingen

Artikel 62. 1. De Wet op het afbetalingsstelsel 1961 ¹⁾ wordt gewijzigd als volgt:

A. Artikel 1, punt e, wordt gelezen:

„afbetalingsfinancier: degene, die anders dan als kredietgever in de zin van de Wet op het consumptief geldkrediet (*Stb.* 1972, 000) of die als kredietgever in de zin van die wet door het ter beschikking stellen van geldswaarden als in artikel 1 van die wet bedoeld, bedrijfsmatig aan afbetalingstransacties deelneemt als de onder a bedoelde derde partij;”.

B. In artikel 34, tweede lid, wordt in plaats van: „dan wel bij of krachtens artikel 5a of 43b van de Geldschietwet” gelezen: „dan wel bij of krachtens de artikelen 8, tweede lid en 51 van de Wet op het consumptief geldkrediet”.

C. In artikel 43, eerste lid, onder c, wordt in plaats van: „geldschietters in de zin van de Geldschietwet” gelezen: „kredietgevers in de zin van de Wet op het consumptief geldkrediet” en wordt in plaats van: „andere overeenkomsten van gelduitlening” gelezen: „andere overeenkomsten van kredietverlening”.

D. In artikel 44, tweede lid, wordt in plaats van: „dan wel bij of krachtens artikel 5a of 43b van de Geldschietwet” gelezen: „dan wel bij of krachtens de artikelen 8, tweede lid en 51 van de Wet op het consumptief geldkrediet”.

2. De Wet op de economische delicten wordt gewijzigd als volgt: Aan artikel 1, onder 3°, wordt toegevoegd „de Wet op het consumptief geldkrediet, de artikelen 5, eerste lid, 6, eerste en tweede lid, 18, tweede lid, 25, vijfde en zesde lid, 26, 26a, 42, eerste lid en derde lid, 44 en 52;”.

Artikel 63. 1. Deze wet kan worden aangehaald als: Wet op het consumptief geldkrediet.

2. Zij treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de onderscheidene artikelen verschillend kan zijn. Zij vervalt vijf jaren, nadat zij in haar geheel in werking is getreden.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 5 juli 1972.

JULIANA.

De Staatssecretaris van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk,

S. VAN VEENENDAAL- VAN MEGGELEN.

De Minister van Justitie,

VAN AGT.

De Minister van Financiën,

R. J. NELISSEN.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,

J. OOSTENBRINK.

Uitgegeven de achtste augustus 1972.

De Minister van Justitie,

VAN AGT.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 68/69, 9952;

Bijl. Hand. II 69/70, 9952;

Bijl. Hand. II 70/71, 9952;

Bijl. Hand. II 71/72, 9952; Hand. II 71/72, bladz. 3300-3314, 3317-3333;

Bijl. Hand. I 71/72, 9952 (149, 149a, 149b); Hand. I 71/72, bladz. 1127-1128.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 juni 1963 (*Stb.* 286).